

M. Simon Katalin

Tavasztól télig

Gyermekversek

IKERHOLD KIADÓ
PONTFIX KIADÓ

Mondd, és add tovább!

Mondd azt, hogy anyám,
Mondd azt, virág!
Mondjad, hogy mező,
Tücsök, szarkaláb!
Mondjad, hogy álom,
Hajnal, ébredés,
Mondd bátran felhő,
Villám, jégverés!
Mondd, mert a szó,
Ha szájról szájra jár,
Nem vész el soha,
Mondd, és add tovább!

Évszakok

Napsugárral kacérkodik
már a barka, föld illata száll,
azatérő madarakra
kertek mélyén tavaszidő vár.

Harmaton kelti a reggelt,
delelőben forrón tűz a Nap,
virág kelyhéből a méhek,
nyár idusán friss nektárt isznak.

Rozsdabarna levelek közt
fütyörészve diót ver az ősz,
hordóban a szőlő leve,
domboldalon nem kell már a csősz!

Tépett ágak gubbasztanak,
a mezőre némán hull a dér,
tiprott földnek mély sebeit
betakarni havat szór a tél.

Tavasztól télig

Egy fecske nem tavasz,
ám, ha jön egypár,
zöldet ölt a mező,
barka illat száll.

Sok fecske őszt jelez,
búcsúzik a nyár,
mire lehull a lomb,
tél hidege jár!

Ébresztő

Keleti szél kujtorog
le s fel a vidéken,
cirkálja a dombokat ,
tataroz merészen.

Kertet, mezőt átkutat,
felrázza a tájat,
folyók fölött jeget tör
patakokat áraszt.

Fűzfabarkát cirógat,
fütyörész magában,
ébresztgeti a tavaszt
simogatva lágyan.

Madarat hangjáról

Kelep-kelep,
sarjad a fű már!
gólyamadár kelepelve
a fészkére száll.

csivit-csivit!
virul a tavasz,
ha csicsergő fecskepáros
nálunk fészket rak!

pity-patty! –
szól a pitypalatty,
búza szála, dús kalásza
hús oltalmat ad.

csitt-csatt! –
ő a csalogány,
kert mélyében csitteg-csattog
a cseresznyefán.

fiú-fiú! –
rikkant a rigó,
ha szél játszik zöld lombokkal
füttyörészni jó!

kakukk-kakukk,
egyedül vagyok!
fenyőágon várva párom,
én kakukkolok.

Május

Fény csorog a Föld ölébe,
tarka-barka kötényébe,
abban fürdik a mező,
a havasi legelő,
onnan mer a rét virága,
attól virít szép orcája!

Méhecske

Gyöngyharmatban megfürödtem
kelő napban sütkéreztem,
szellő kapott szárnyára,
letett virág szirmára.

A virágport gyűjtögettem,
nektárral édesítettem,
hogyha elkészül a mézem,
jut majd neked is a télen!

Virágok álma

Szedek virágot
pirosat, fehérét,
lilát és sárgát,
égszínű kéket.

Szedek virágot,
harmattól gyöngyöset,
erdőn, mezőn nyílót,
virulót, ékeset.

Bokréta, bokréta,
halovány virágid
szirmaik hullatják
csendben, mind egy szálíg!

Nem szedek, nem szedek
mezei virágot,
nem kötök, nem kötök
díszes bokrétákat!

Minden szelíd vadvirágnak
teljesüljön vágya,
ékesedjen általa,
földanyánk pártája!

Ess, eső!

Ess, eső szitából
a búza tövére,
hogy legyen kenyerünk
egész esztendőre!

Ess, eső rostából
zsenge fű szálára,
hízik majd a tehén,
lesz tej a sajtárban!

Ess, eső dézsából
kertek örömére,
méz gyűl majd, aranyló,
méhek bödönébe!

Csermely

Zápor zuhog
nyakra, főre,
csacska csermely
fut előle.

Zeng az ég is
és a balga,
fejvesztve
rohan az aljba.

Ölbe kapja
a patak,
most már együtt
szaladnak,
északról
a napos délre,
tenger ringó
bölcsőjébe.

A buborék kalandja

Száll a színes buborék,
Várja őt a magas ég!
Odafenn a fényes Nap
Unatkozik naphosszat.
De egyszer csak felragyog,
Megpillantja a ballont.
Odalent egy színes gömb!
A huncut Nap menten dönt.
Sugarait kitarja,
Buborékot biztatja:
Gyere, kedves, szállj felém,
Az élet vagyok én, a fény!
Szállj ide és légy barátom,
Ez minden, amire vágyom!
És a kis gömb emelkedett,
Madarakkal vetélkedett,
Kapaszkodva szél szárnyába
Megérkezett Napországba.
Fényes ragyogás fogadta,

Örült is az istenadta,
Hogy a Nap és sugarai
Csak az ő óhaját lesi.
Ide szállt és oda repült,
Felhők között táncra perdült,
Egy pufók megbillentette,
A Napot megnevettette.
Este jött, a Nap elfáradt,
Lepihenni kedve támadt.
Hazahívta sugarait
Lehunyta ragyogó szemét.
Buborék, a csillagfényben,
Álmodott a Hold ölében.

Tarka nyár

Erdő, mező, vadvirág,
Dong-dana dongó,
Mézillatú tarka nyár,
Dong-dana dongó.

Göndör bárány tekereg,
Dong-dana dongó,
Kecskegida kesereg,
Dong-dana dongó.
Csikó ropja magában,
Dong-dana dongó,
Csengő szól a nyakában,
Dong-dana dongó.
Borjú áll a kapuban,
Dong-dana dongó,
Bóg szelíden bújában,
Dong-dana dongó.
Malac visít kínjában,
Dong-dana dongó,

Nincs dara a vályúban,
Dong-dana dongó.
Csibe kapar, szemet vár,
Dong-dana dongó,
Pipe vízért kiabál,
Dong-dana dongó.

Erdő, mező vadvirág,
Dong-dana dongó,
Kár, hogy elmúlik a nyár,
Dong-dana dongó!

Rózsabimbó

Feslő rózsabimbó,
Lágyan ingó-bingó,
Napsugár becézi,
Hold az álmát őrzi,
Reggel irul-pirul,
Szép délre kivirul.

Kerek perec

Nagyanyó, hogy reggel lett,
Sütötte a peracet.

Tojást liszttel meggyúrta,
Írósvajjal locsolta,

Tette-vette pörgette,
Sodorta és tekerte,

Aztán csúrta, csavarta,
Kisütötte rózsásra.

Kerek perec, ropogós,
Mákos, diós, mogyorós!

Szaladnak az unokák,
Egy tál perec! – kiáltják.

Magukat nem kéretik,
Kerek-perec megeszik!

A rét muzsikál

Nyár derekán, nap hevében,
virágtenger közepében
szól a muzsika.

Eláll a szél lélegzete,
elhallgat a fülemüle
oly harmónia!

Dongó dongja,
méhraj zsongja,
darázs lágyan duruzsolja,
tücsök cérnahangon cirpel,
a fürj pitypalattyol szépen.

Virágszirmon lepke ámul,
fűszálon a bogár bámul,
szöcske táncot jár.
Verőfényes nyári délben
mindenkinek öröme
a rét muzsikál.

Nyári örömök

Kiskertemben viola,
Bazsalikom, mályva,
Fényben fürösztí a Nap,
Kelyhüket kitárja.

Bolyongó estéli szél
Lágyan cirógatja,
Friss hajnali harmatcsepp
Szomjuk oltogatja.

Nektárittas méhecske
duruzsol köröttük,
bársonyszárnyú pillangó
Epedez érettük.

Rózsaszínű viola,
Bazsalikom, mályva
Csábítóan bólíngat,
Örvendez a nyárnak

Nyári reggel

Éjszaka foszlik,
hajnal dereng,
álmos mezőkre
harmat pereg,
korai szellő
a fákat kelti,
széle-hosszába
az udvart sepri.

Öreg kakas röppen
egy farakásra,
Napvilág keltét
fennen újságolja.
Fütty röppen a lomb közt,
elillan az éj,
madarak trillája
szép napot ígér.

Gyí, lovam, lovacskám!

Hajnalban keltem,
vásárba mentem,
pejlovat vettem,
hátára ültem.
Pejkóm ezt nem bánta,
sörényét megrázta,
vidáman nyerített,
mint a szél röpített.
Keményen megültem,
benne kedvem leltem,
meg-megsarkantyúztam,
szép szóval biztattam:
Gyí, lovam, lovacskám,
vérbeli paripám,
vigyél ki zöld rétre,
aranyló mezőre,
folyóvíz partjára,
fűzfa árnyékába,
erdőnek szélére,
nagy világ végére!

Hogyha elfáradtál,
állj meg egy forrásnál,
annak csobogása
szomjad oltogatja,
zöld fűnek zamatja
erőd visszaadja.
Északa csöndje,
ha leszáll a földre,
betakar minket
csillagok fénye,
én lehajtom fejem
bársonyos mohára,
te füvet ropogtatsz,
vigyázunk egymásra.

Bodri és a rántotta

Illatos a rántotta,
Gazdasszonyka rántotta.
Bodri orrát csiklandozta,
Az asztról lerántotta.

Gazdasszonyka seprút rántott,
Bodri erre rá se rántott!
Szájában a serpenyővel,
Gazdasszony a seprűnyéllel,
Kergetőznek körbe-körbe.

Tornác alatt az árnyékba'
Bodri a serpenyőt nyalja.
A rántotta elkelt,
Az ő hasa megtelt!

Gazdasszonykánk mit tehetne?
Ezt a játszmát elvesztette.
Zúgolódik magában,
Visszamegy a konyhába.

Mint, ki dolgát jól végezte,
Fejét lábára fektetve,
Bodri szeme sarkából
Sandít ki a vackából

Ősz

Őszi szellő hancúrozik
Tar mezők fölött,
pók hálóját fonogatja
faágak között.

Alma pottyán,
szilva pattan,
kopog a dió,
szőlő érik,
leve csordul,
szüretelni jó!

Hétpettyes bogárka

Hétpettyes bogárka,
Szállj le tenyerembe!
Ne félj tőlem, nem bánthatlak,
Nézegetlek csendbe'!

– Hogy hívnak, kedvesem? –
kérdi a bogár.

– Én Eliza vagyok –
felel a kislány.

– Te a neved tudod-e,
Ha kérdezlek, mondod-e?

– Mondom bizony, figyelj rám:
Nevem Katicabogár!

– Jaj nekem, most mi lelt téged,
Szárnyad miért emelgeted?
Mennem kell, mert várnak rám,
Nővéreim s anyukám,
Együtt megyünk kalákázni,
Falevelet tisztogatni!

Tekergő szél

Hajnalra virradóra,
az első kakasszóra
felkelt a szellő,
mókás, tekergő.

Kisurrant rejtekéből,
fatorony szögletéből
és széjjel-szerte
a mezőt szelte.

Harmat hullott, reszketett,
tövis szúrta, sziszegett,
épp egy felhőt kergetett,
mikor reggel lett.

A Nap az égre gurult
a fáradt éj búcsúzott,
elszállt az álom
egy holdsugáron.

A hajnali szellő,
mókás tekergő,
elült magában
torony zugában.

Csön-csön, gyűrű

Csön-csön, gyűrű, karika,
ellopta a szarka...
csillog-villog aranya,
felkacag a Napra!
Szarka viszi csőrében,
rejte né a fűbe...
Perdül-pattan a gyűrű,
csirr-csörög a szarka,
ám az arany karikát
egy napsugár felkapja!

Jó napot kívánok!

Jó reggelt a Holdnak
És a csillagoknak,
jó reggelt, jó reggelt
a fényesedő Napnak!

Jó legyen reggele
erdőnek, mezőnek,
a fakadó rügyeknek,
minden élőlénynek!

A jó reggel mindig
jó nappá váljon,
mindenki egymásnak
jó napot kívánjon!

Ki együtt a Nappal
dolgát jól végezte,
méltó jutalmául
legyen jó estéje!

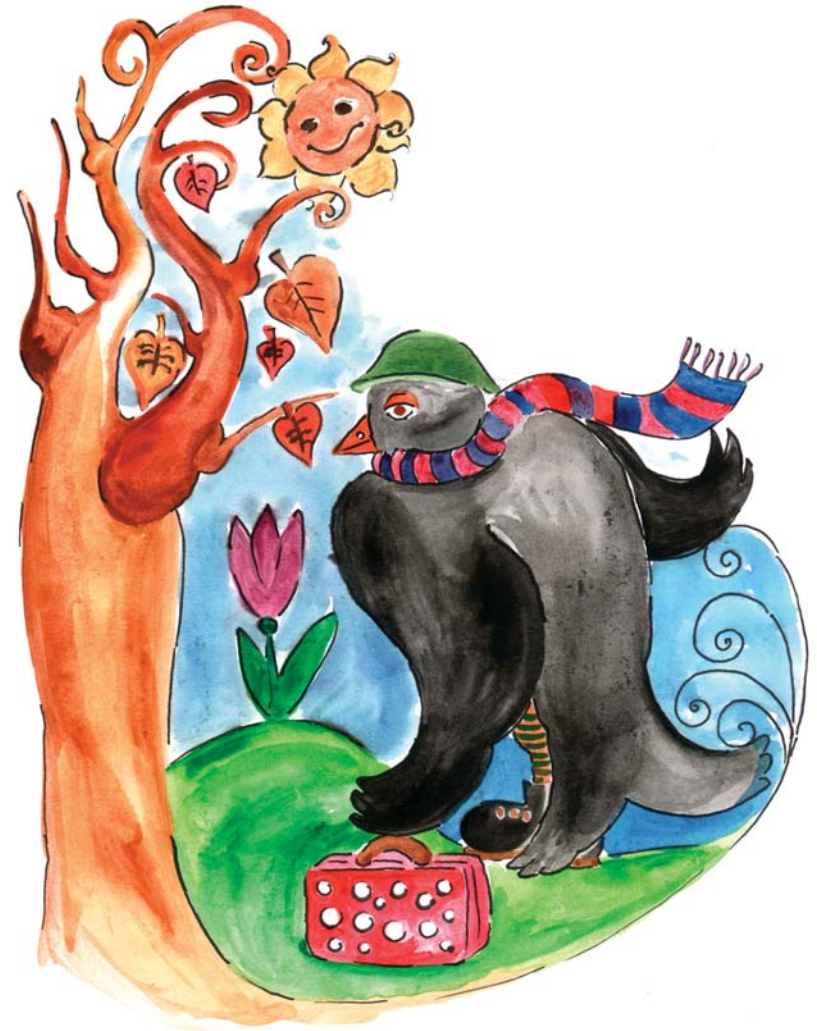
Jó estét a Holdnak
és a csillagoknak,
Jó estét, jó estét,
a lenyugvó Napnak!

Dal az őszeről

Szellő fújdogál,
levél hulldogál,
készül a madár,
messzi földre száll.

Dombon kikerics,
nyárnak híre sincs,

csillog már a dér,
közeleg a tél!

A könyvem

Könyvem telistele örömmel és könnyel,
Baráthoz illő nagy-nagy szeretettel.
Együtt barangoljuk a mesék országát,
Az eget, a földet, a világ minden táját.
A könyvem utamon, mint fáklya világít,
Ha repülni vágyom, szárnyammá válik.
Hogy ne tévelyegjek,
Ő – tudom – vigyáz rám,
A könyvemet
Cserébe semmiért nem adnám!

Reggeli zsört

Pöttömnyi fiúcska
zsörtöl ágyában
reggelre kelve,
hogy fel nem kelne!

Hideg van, brrr!... fázom,
a vizet se állom,
eltűnt a zoknim,
öltözni oly kín!

Koppan az ablak
röpke sugallat
madárka száll be,
erdei-féle.

Kismadár csacska
fuvola hangja
lágyan becézi,
gondját elúzi.

A rossz kedv elhessen,
a kisfiú frissen,
indul vidáman
az óvodába.

A csiga iskolába megy

Csigáéknál néha-néha,
Csigapa, csigamama,
Kis csiga és testvérei
Összegyűlnek beszélgetni,
Ahogy szokás nálatok,
A gondokat megosztjátok.
– Most már többet ne habozzunk,
A fiút iskolába adjuk,
Írni-olvasni tanuljon,
Hogy majd regényeket írjon!
Hát, te anyjuk, mit is mondjak,
Azt hiszem, hogy jó gondolat!
Felnőtt már a kicsike,
Iskolába, ízibe!
Vegyél neki könyvet, irkát,
Kezdje el hát az iskolát!

Az erdőből a kis csiga
Elindul az iskolába.

Siet biz' ő, szaporázza,
Hátát nehéz táská nyomja.
Kertek alján elhalad,
Fűszál, levél elmarad,
Egyre biztatgatja magát,
El is eléri az iskolát,
Éppen mikor kicsengetnek
S nagyvakációt hirdetnek!

Szótörő

Ő
nő
kenő
zökkenő
ez itt most
a bökkenő!

El
kel
ékkal
lékkel
cifra színházi
kelléssel,

Hogy lesz
a sírásból írás
sóhajtásból
óhajtás?

Hát a rókából
karó
az ólomból
a móló?

Hány szót
bújtat el a hajtás?
Ezen törd a fejed
Pajtás!

Pille, pille, szállj alá!

Pillék szállnak keringve,
Betakarnak fehérbe.
Csiklandozzák orromat,
Tüsszentek is nagyokat!
Pille, pille, szállj alá,
Lenn a búza sarja vár!
Melengessed dunnával,
Patyolat hóbundával,
Melengessed reggelig,
Barkát bontó tavaszig!

Hull a hó

Patyolat hópihe
Leng a szürkességben,
Majd leszáll tétován
Meleg tenyerembe.

Egyszer csak megered,
Mintha álom lenne!
Hol az út? Merre fut?
Nincs már a házunk se!

Jobbra hó, balra hó,
Hótengerbe lépek,
Ablakból a gyermekek
Hóembernek néznek!

Guruló hólabda
Csillogó hófényben,
Hahó! Hahó! – vidáman
Bodri fut előmbe.

Téli bohóka

lengé lépte
lankadó
lusta térbe
lopta a telet,

bohókás kedvének
teljében
fehér fényével
fedte a földet,

pihegve látta,
lomhán lebeg
lehelet fátyla
az éjben,

pihe palástja,
patyolat stólája
csillogott villogott
a térben.

Karácsony

Alma pincében,
Dió padláson,
Jó bor hordóban,
Megjött Karácsony!

Csengő csilingel,
Szán fut porhavon,
Csillag világít,
Szép vagy, Karácsony!

Nagyapó mesél
Betlehem fiáról,
Hálaének zendül,
Szent vagy, Karácsony!

Anyácskám ringat

Anyácskám ringat:
Aludj, gyermekem!
Simogat hangja
Lágyan, melegen.
Közelg az álom,
Érzed búrsonyát?
Ne félj az éjtől,
Szórja csillagát!
Anyácskám ringat:
Aludj, gyermekem!
Simogat hangja
Lágyan, melegen.

Tündöklő tél

Csendes éjnek sötét leple,
Csillagokkal ki hímezte?
Ki varrta a zsinórt rája
Ezüstből font selyemszállal?
Ablakomra fehér csipke
Jégvirágát ki lehelte?
Délceg fenyők hókucsmáját,
Pőre mezők hóbundáját
Ki hozta el csengős szánon
Messzi Hetedhét országból?

Tél tündére, ki lett volna?
Szánját égi szarvas vontá,
Gyémánt szeme s az aganca
Hét országnak színaranya.
Hófelhők közt utat vágtak,
Hópelyheket bőven szórtak
Hegyre, völgyre, a mezőre,
Elmerült a világ benne.

Majd az éjnek sötét leplét
Csillagokkal díszítették,
Szép ezüstös paszománya
Lett a csorgó Hold sugára,
És a bűvös égi fényben
Tündökölt a tél az éjben.

Búcsúztató

Rongyos már a tél bundája,
Rogyadozik hócsizmája,
Szél a zsákját rángatja,
Vesztegelni nem hagyja.

Nyomában borzos csermelyek
Ezernyi lantot pengetnek,
A sok tarka barka mind,
A vándornak búcsút int!

Eszkendő

Január jégen fut,
Februárnak szele zúg.
Márciusban csermely csobban,
Április szeszélye lobban,
Május fénye tündököl,
Illata elbűvölő,
Júniusban erő duzzad,
Július már kalászt ringat,
Augusztus már érett arra,
Hogy a nyár legjavát adja,
Szeptember, mint őszelő,
Bölcs termés-mérlegelő,
Október, hogy még kibírja,
Édes szőlő levét issza,
November sápadt arcába
Esőt csap a szél futtába',
December fáradt kezével
Békét hint az alvó földre.

Tartalom

Mondd, és add tovább! • 5	Ősz • 31
Évszakok • 6	Hétpettyes bogárka • 33
Tavasztól télig • 7	Tekergő szél • 34
Ébresztő • 8	Csön-csön, gyűrű • 35
Madarat hangjáról • 9	Jó napot kívánok! • 37
Május • 11	Dal az őszele • 38
Méhecske • 11	A könyvem • 40
Virágok álma • 12	Reggeli zsört • 40
Ess, eső! • 13	A csiga iskolába megy • 42
Csermely • 14	Szótörő • 45
A buborék kalandja • 15	Pille, pille, szállj alá! • 46
Tarka nyár • 17	Hull a hó • 48
Rózsabimbó • 19	Téli bohóka • 49
Kerek pereg • 21	Karácsony • 50
A rét muzsikál • 22	Anyácskám ringat • 51
Nyári örömök • 24	Tündöklő tél • 52
Nyári reggel • 26	Búcsúztató • 53
Gyí, lovam, lovacsám! • 27	Eszkendő • 54
Bodri és a rántotta • 30	